

ತೆಂಗು ಕೃಷಿಯ

ಪೇಕೇಜು ಪದ್ಧತಿ

ಕೇಂದ್ರ ತೋಟಬೆಳೆಗಳ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ

ಕಾಸರಗೋಡು 670 124

ಕಣ್ಣಾನೂರು, ಕೇರಳ

1-K

ತೆಂಗಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಧಾನಗಳು

೧. ಸಸಿ ನಟ್ಟು ಕುಲವು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಮರದ ಗುಣ ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಬೀಜದ ಸಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಸಿಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವುದು ತೆಂಗಿನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ಒಮ್ಮೆ ನೆಟ್ಟ ಸಸಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾತಿಯದೂ ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ಕೊಡಬಲ್ಲದೂ ಆಗಿರಬೇಕು.

ತೆಂಗಿನ ತೋಟ ಬೆಳೆಸುವುದು:

೨. ಬೀಜದ ಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಸಸಿ ಕೀಳ್ಮಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಹೊಸ ತೋಟವು ಬೆಳೆಗಾರನಿಗೆ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಹಣದ ನಷ್ಟವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ತೆಂಗು ಪರಾಗಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಕಾಯಿ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ಸಸಿಗಳು ತಾಯಿ ಮರಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಅಪರೂಪ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಸಿಗಾಗಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಷ್ಟ. ಹಂತ, ಹಂತವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೀಳು ಮಟ್ಟದ ಸಸಿಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬಹುದು. ತೆಂಗಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎರಡು ಜಾತಿಗಳು. ಗಿಡ್ಡ ಮತ್ತು ಎತ್ತರವಾದುದು. ಗಿಡ್ಡ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರು, ಕೆಂಪು, ಹಳದಿ ವರ್ಣದ ಜಾತಿಗಳೂ ಇವೆ. ಗಿಡ್ಡ ಮತ್ತು ಎತ್ತರ ಜಾತಿಗಳ ಸಂಕರಣದಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಮಿಶ್ರತಳಿಗಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕ ಇಳುವರಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ.

೨.೧ ಮಣ್ಣು ಹಾಗೂ ಹವಾಮಾನ: ತೆಂಗು ವಿವಿಧ ಹವಾಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾದರೂ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಹರಡಿ ೨೦೦ ಸೆ. ಮೀ. ದಷ್ಟು ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜತೆಗೆ ಉಷ್ಣತಾಮಾನ ಸರಾಸರಿ ೯೨°C ನಷ್ಟಿದ್ದು ದೈನಂದಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ೬°Cಯಿಂದ ೭°C ರಷ್ಟಿರಬೇಕು. ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಧತೆ ಇರಬಾರದು. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ "ಮಹಾಳಿ" ರೋಗ ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ತೆಂಗು ಹೆಚ್ಚು ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೨೦೦೦ ತಾಸುಗಳಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ದೊರೆಯಬೇಕು.

೨.೨ ಸ್ಥಳದ ಆಯ್ಕೆ: ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಇರುವ ಆಳ ಕಡಿಮೆಯಾದ ಮಣ್ಣು ಜವುಗು ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಜಿಗುಟು ಮಣ್ಣಿರುವ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ತೆಂಗಿನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಆರಿಸಬಾರದು. ಹೀಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಜವುಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಹ್ಯೂಗೇಯನ್ನು ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪದರಿನಂತೆ ಹರಡಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ತಂದ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ; ಹರಡಿ ಬರುವ ಮಳೆ, ನೀರೊಡುವಿಕೆ, ಅಥವಾ ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ನೀರೊದಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ಬಸಿದು ಹೋಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತೆಂಗಿಗೆ ಅವಶ್ಯ.

೨.೩ ಸಸಿ ನೆಡಲು ಭೂಮಿ ಹದಗೊಳಿಸುವುದು: ಸಸಿ ನೆಡಲು ಭೂಮಿಯ ತಯಾರಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯ ಗಿಡಗಂಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೆಲವನ್ನು ಸಮನಾಗಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಲು ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ತೋಡಬೇಕು. ಗುಂಡಿಗಳ ಪರಿಮಾಣ ಭೂಮಿಯ ಗುಣವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಬಿರುಸು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೧.೨ ಮಿ. ಘನ (೧.೨x೧.೨x೧.೨) ಆಳತೆಯ ಗುಂಡಿಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೧ ಮಿ. ಘನ ಆಳತೆಯ ತಗ್ಗು ಗುಂಡಿಗಳು ಸಾಕು. ಆದರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನೆಲದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲಿ ದಿನ್ನೆಗಳ ಮೇಲಾಗಲಿ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಬೇಕು.

೨.೪ ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡದ ಅಂತರ: ತೆಂಗಿನ ಜಾತಿಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ೭.೫ಮೀ. ರಿಂದ ೯.೦ಮೀ. ಅಂತರ ನೀಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೧೭೭ ರಿಂದ ೧೨೪ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ಈ ಅಂತರಗಳನ್ನು ತ್ರಿಕೋನಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ೨೦ ರಿಂದ ೨೫ ಹೆಚ್ಚು ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ೫.೦ ರಿಂದ ೫.೫ ಮೀ. ಹಾಗೂ ಸಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ೯ ರಿಂದ ೧೦ ಮೀ. ಅಂತರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.

೨.೫ ಸಸಿ ನೆಡುವ ಸಮಯ: ನೀರು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಸಿದು ಹೋಗುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲೇ ನಾಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಧಾರಕಾರವಾಗಿ ಮಳೆ ಬಂದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು

ನಿಲ್ಲುವ ಮೊದಲೇ ಸಸಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾಟಿಕೊಂಡಿರಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂಗಾರು ಮಳೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲೂ ಸಸಿಗಳನ್ನು ನೆಡಬಹುದು. ತಗ್ಗು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆಗಾಲದ ನಂತರ ನಾಟಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಸುಕು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಸಿ ನೆಡುವ ಹೊಂಡಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಸಿಪ್ಪೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಸಸಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ.

೨.೬ ಸಣ್ಣ ಗಿಡಗಳ ಪಾಲನೆ: ಸಣ್ಣ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ನೆಟ್ಟ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸುಮಾರು ೪೫ ಲೀಟರ್ ನೀರು ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀರು ನಿಲ್ಲುವ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಸಿದು ಹೋಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

೨.೭ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವುದು: ಬೆಳೆದ ತೆಂಗಿನಗಿಡ ಒಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ೫೦೦ ಗ್ರಾಂ ಸಾರಜನಕ (N) ೩೨೦ ಗ್ರಾಂ ರಂಜಕ (P_2O_5) ಹಾಗೂ ೧೨೦೦ ಗ್ರಾಂ (K_2O) ಪೋಟಾಶ್ ಬೇಕಾಗುವುದು. ಯುರಿಯಾ, ಅಲ್ಯಾಫಾಸ್, ರಾಕ್‌ಫಾಸ್ಫೇಟ್, ಮ್ಯೂರಿಯೇಟ್ ಆಫ್ ಪೋಟಾಶ್, ಸುಫಲಾ, ಫಾಕ್ಯಂಫಾಸ್ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಈ ಪೋಷಕಾಂಶ ಕೊಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಬೇಸಗೆಯ ಮಳೆಯು ಬಂದ ನಂತರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದಂಶ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಿ ಗಿಡದಿಂದ ೧.೦ ಮಿ. ದೂರದವರೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹರಡಿ ಮಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಬೆರೆಸಬೇಕು. ೨೫ ಸೆ. ಮೀ. ಆಳದ ೧.೦ ಮೀಟರ್ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಗಿಡದ ಸುತ್ತ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಮಡಿಗಳನ್ನು ಜುಲೈ-ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಗೊಬ್ಬರ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿಗೊಬ್ಬರವನ್ನಾಗಲಿ ಹರಡಬೇಕು. ನಂತರ ಉಳಿದ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಅಂಶದ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಮೊದಲ ವಾರದಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಮಡಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕು.

ಸಸಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬೇಗ ಹೂಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಳುವರಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಸಸಿಗಳನ್ನು ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಗೆ ಮುನ್ನ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮಳೆಯ ನಂತರ ಮೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಸಸಿ ನಟ್ಟ ಎರಡನೇ ವರ್ಷ ಬಲಿತ ಫಲ ಕೊಡುವ ಮರಗಳಿಗೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಗೊಬ್ಬರದ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೂರನೇ ಒಂದಂಶ ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಮೇ ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಮೂರನೇ ವರ್ಷ ಗೊಬ್ಬರದ

ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷದಿಂದ ಫಲ ಕೊಡುವ ಬೆಳೆದ ಮರಗಳ ಗೊಬ್ಬರದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಗೊಬ್ಬರದ ಪ್ರಮಾಣ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ :

ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಗಿಡ ಒಂದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂನಲ್ಲಿ .-

	ಮೇ - ಜೂನ್		
	ಸಾರಜನಕ,	ರಂಜಕ	ಪೋಟ್ಯಾಶ್
೧ನೇ ವರ್ಷ	ನಾಟಿಗೆ ಮೇ - ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ		
೨ನೇ ವರ್ಷ	೫೦	೪೦	೧೩೫
೩ನೇ ವರ್ಷ	೧೧೦	೮೦	೨೭೦
೪ನೇ ವರ್ಷ ಹಾಗೂ ನಂತರ	೧೭೦	೧೨೦	೪೦೦

ಸಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್

	ಸಾರಜನಕ	ರಂಜಕ	ಪೋಟ್ಯಾಶ್
೧ನೇ ವರ್ಷ	೫೦	೪೦	೧೩೫
೨ನೇ ವರ್ಷ	೧೧೦	೮೦	೨೭೦
೩ನೇ ವರ್ಷ	೨೨೦	೧೬೦	೫೪೦
೪ನೇ ವರ್ಷ ಹಾಗೂ ನಂತರ	೩೩೦	೨೦೦	೮೦೦

ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೇಸಾಯವಿರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ೩೪೦ ಗ್ರಾಂ ಸಾರ ಜನಕ ೧೭೦ ಗ್ರಾಂ ರಂಜಕ ಮತ್ತು ೬೮೦ ಗ್ರಾಂ ಪೋಟ್ಯಾಶ್ ಸಾಕಾಗುವುದು. ಈ ಪ್ರಮಾಣದ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ಅಂಶವನ್ನು ಮೇ-ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿದುದನ್ನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್-ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೇ ಗಿಡ ಒಂದಕ್ಕೆ ೧ ಕಿ.ಗ್ರಾಂ ಡೊಲೊಮೈಟ್ ಅಥವಾ ೦.೫ ಕಿ.ಗ್ರಾಂ ಮೆಗ್ನೀಶಿಯಂ ಸಲ್ಫೇಟ್‌ನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಡೊಲೊಮೈಟ್‌ನ್ನು ಇತರ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ಜತೆಗೂಡಿಸದೇ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಬೇಕು.

ಸೇಂದ್ರಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಕಡಿಮೆಯಿರುವ ಭೂಮಿಗಳಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಸಿರು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನಾಗಲೀ ಕಾಂಪೋಸ್ಟನ್ನಾಗಲೀ ಕೊಡಬೇಕು. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಕಳೆ ತೆಗೆದು ಕ್ರಿಮಿ ಹಾಗೂ ರೋಗಗಳ ಬಾಧೆ ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಸಿಗಳು ಬೆಳೆದಂತೆ ಗುಂಡಿ ಮುಚ್ಚಬೇಕಲ್ಲದೇ ಗಿಡದ ಸುತ್ತಲಿನ ಮಡಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು.

೨.೮ ನುಧ್ಯಾಂತರ ಸಾಗುವಳಿ: ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳ ಇಳುವರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹದಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಆಗಸ್ಟ್-ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೇಗಿಲು ಹೊಡೆಯುವುದು, ಹಡ್ಡುವುದು ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ದಿಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು. ನಂತರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ದಿಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ಗಿಡದಿಂದ ೨ ಮೀ. ಸುತ್ತ ಮಡಿ ಮಾಡಿ ಮಳೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದೊಡನೆ ಅವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಪೋಷಕವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಉಸುಕು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಗಳ ಕಾಟ ಅಷ್ಟೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂಥ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಮಧ್ಯಾಂತ ಬೇಸಾಯದ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ.

೨.೯ ನೀರಾವರಿ: ತೆಂಗು ಬೇಸಗೆಯ ನೀರಾವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬೇಸಗೆಯಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಾರಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ೬ ಸೆ.ಮೀ. ನೀರು ಹಾಯಿಸುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಇಳುವರಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಮಡಿ ಕಟ್ಟಿ ನೀರುಣಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ೨೦೦ ಲೀಟರ್ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು.

೨.೧೦ ಹಸುರೆಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು: ಮಣ್ಣು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಸೇಂದ್ರಿಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿ ಮೈಮೊಸ ಇನ್‌ವೆಸಾ, ಸೈಲೋಸಾಂತಸ್ ಗ್ರಾಸಿಲಿಸ್ ಮತ್ತು ಕಲೋಪಗೋನಿಯಂ ಮಕನೋಯಿಡಸ್ ಮುಂತಾದ ದ್ವಿದಳಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಸನ್‌ಹೆಂಪ್, ಕೊಲಿಂಜಿ, ಮುಂತಾದ ಹಸುರೆಲೆ ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುವ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ಏಪ್ರಿಲ್, ಮೇನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಆಗಸ್ಟ್ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗೆ ಉತ್ತು ಬಿಡಬೇಕು.

೨.೧೧ ಅಂತರ್ ಹಾಗೂ ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಗಳು: ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳು ೫ ರಿಂದ ೬ ಮೀಟರ್ ಎತ್ತರವಾದ ಮೇಲೆ ಸಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನೆಲಗಡಲೆ,

ಸುವರ್ಣಗಡ್ಡೆ, ಬಾಳೆ, ಅನನಾಸು, ಮೆಣಸು, ಗೆಣಸು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆದ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ದಾಲಚೀನಿ, ಲವಂಗ, ಜಾಯಿಕಾಯಿ, ಕರಿ ಮೆಣಸು, ಕೊಕ್ಕೊ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಗಳಾಗಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ವರ್ಷದುದ್ದಕ್ಕೆ ಮಳೆಗಾಲವು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ, ಅಂತರ್ ಹಾಗೂ ಮಿಶ್ರ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ನೀರಾವರಿಯ ಸೌಲಭ್ಯವಿರಲೇ ಬೇಕು. ವಿವಿಧ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೨.೧೨ ಮಿಶ್ರ ಬೇಸಾಯ: ಸುಮಾರಾಗಿ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಮೇವಿನಕೊರತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹಾಲಿನ ಪೂರೈಕೆ ಕಡಿಮೆ. ನೀರಾವರಿಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಇರುವಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದು ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಸ್ಪೈಲೊಸಾಂತ್ಸ್ ಎಂಬ ಹುಲ್ಲು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಹೆಕ್ಟೇರು ಒಂದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಬಹುದು. ಕಾಯಂಗುಲಂ ನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ೧.೩ ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾಕಲಾದ ೫ ದನಗಳಿಂದ ವರ್ಷ ಒಂದಕ್ಕೆ ರೂ. ೨೮೫೦ ಅಧಿಕ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳ ಇಳುವರಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ತೆಂಗಿಗೆ ಬರುವ ರೋಗಗಳು

೩. ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳಿಗೆ ಹಲವಾರು ರೋಗಗಳು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಮಾರಕ ರೋಗಗಳು, ಇನ್ನಿತರವು ಮರದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂದಿಸಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸುಳಿ ಕೊಳೆಯುವ, ಎಲೆ ಕೊಳೆಯುವ, ಕಾಂಡ ಕಾರುವ ರೋಗಗಳು ಮರದ ನಿಶ್ಚಿತ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾದರೆ ಬೇರು ಕೊಳೆಯುವ ರೋಗದಂಥವು ಇಡೀ ಮರದಲ್ಲೇ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿಗೆ ಬರುವ ರೋಗಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

೩.೧ ಸುಳಿ ಕೊಳೆತ: *Phytophthora palmivora* ಎಂಬ ಅಣುವಿಯು ತರುವ ಈ ರೋಗ ಜಗತ್ತಿನ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಾಗಿ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿಯ ಎರಡು ಎಲೆಗಳು ಹಳದಿ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಈ ರೋಗ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು.

ಕೆಲ ದಿನಗಳ ನಂತರ ಸುಳಿ ಉದುರಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಎಲೆಯ ಬುಡ ಹಾಗೂ ಇನ್ನುಳಿದ ಮತ್ತನೆಯ ಭಾಗಗಳು ಕೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಗೊತ್ತಾದ ಕೂಡಲೇ ಈ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಅದು ತೆಂಗಿಗೆ ಮಾರಕ ವಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಯದ ಗಿಡಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಬಹುದಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಾಯದವುಗಳಿಗೆ ಈ ರೋಗದ ಬಾಧೆ ಹೆಚ್ಚು. ಗಿಡದ ಸುಳಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶವಾದರೂ ಬೆಳೆದ ಎಲೆಗಳು ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗ ತಗಲುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚು.

ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗ ತಗುಲಿದ್ದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಸುಳಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದು, ಕೊಳೆತ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಬೇಕು. ತೆರೆದ ಭಾಗಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಬೋರ್ಡೋ ಪೇಸ್ಟ್ (೧೦೦ ಗ್ರಾ. ಮೈಲುತುತ್ತು ಮತ್ತು ೧೦೦ ಗ್ರಾಂ. ಸುಣ್ಣ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ೫೦೦ ಮಿ.ಲಿ. ನೀರು ಸೇರಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿದ ನಂತರ ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ಬೆರೆಸಿದ ಮಿಶ್ರಣ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಹೊಸ ಸುಳಿ ಕಾಣುವವರೆಗೆ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಕ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೋಗವು ಮುಂದಿನ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಡ ವನ್ನು ಕಡಿದು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಸಮೀಪದ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ೧% ಬೋರ್ಡೋ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು.

ಬೋರ್ಡೋ ಮಿಶ್ರಣ ತಯಾರಿಸುವುದು: ಒಂದು ಕಿಲೋ

ಮೈಲುತುತ್ತು (*Copper Sulphate*) ಹಾಗೂ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಸುಣ್ಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ೫೦ ಲೀಟರ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಬೇಕು. ನಂತರ ಮೈಲುತುತ್ತು ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸುಣ್ಣದ ನೀರಿಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಬೆರೆಸ ಬೇಕು. ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮಿಶ್ರಣದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು ಕಂದು ಬಣ್ಣ ಕಂಡರೆ ಮಿಶ್ರಣದಲ್ಲಿ ತಾವುದ ಪ್ರಮಾಣ

ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸುಣ್ಣದ ನೀರನ್ನು ಸುರಿದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ತಾವುದ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾಗದಂತೆ ನೋಡಬೇಕು. ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಮಣ್ಣಿನ ಇಲ್ಲವೇ ಮರದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.

೩.೨ ಎಲೆ ಕೊಳೆಯುವುದು: ಕೇರಳದ ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ "ರೋಟ್‌ವಿಲ್ಡ್" ರೋಗದಿಂದ ಪೀಡಿತವಾದ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಅಣಬೆ ರೋಗವು (*Bipolaris halodes*) ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎಲೆಯ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೂಡಲೇ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಎಲೆಯ ಭಾಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಎಲೆಗಳ ಮುಂದಿನ ಭಾಗವು ಕಪ್ಪಾಗಿ ಮುದುರಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಬಾಧಿತ ಭಾಗವು ಹರಿದು ಹೋಗಿ ಕಡ್ಡಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಎಲೆಯು ಈ ತರನಾಗಿ ಬಾಧಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋರ್ಡೋ ಮಿಶ್ರಣ ೧% ಫೈಟೋಲಾಸ್ ಅಥವಾ ೦.೫% ಡೈಥೇನ್ ಎಂ ೪೫ ೦.೩% ಅನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ಬಲವಾಗಿ ಬಾಧಿತ ಎಲೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಯಿದು ತೆಗೆದು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸುಡಬೇಕು. ಜನವರಿ ಏಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಗವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ತರಬಹುದು.

೩.೩ Pestalotia Palmarum:- ಎಂಬ ಅಣಬೆಯಿಂದ ಬರುವ ಈ ರೋಗ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ರೋಗದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಹಳೆಯ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಎಲೆಗಳ ಮೇಲ್ಮೈ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಹಳದಿ ಚುಕ್ಕೆಗಳು ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಸುತ್ತ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಭಾಗವಿರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಈ ಚುಕ್ಕೆಗಳು ಬೆಳೆದು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಎಲೆಗಳ ಹಸಿರು ಭಾಗವೆಲ್ಲವೂ ಒಣಗುವುದು.

ಹಳೆಯ ಎಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೋರ್ಡೋ ಮಿಶ್ರಣ ೧% ನ್ನು ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಗ ಹಬ್ಬದಂತೆ ತಡೆಯಬಹುದು.

೩.೪ ಮಹಾಳಿ ರೋಗ: *Phytophthora sp.* ಎಂಬುದೊಂದು ಅಣಬೆಯಿಂದ ಬರುವ ಈ ರೋಗ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹೂ ಹಾಗೂ ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳು ಅವುಗಳ ತೊಟ್ಟಿನ ಕೊಳೆಯುವಿಕೆಯಿಂದ ಉಸುರುತ್ತವೆ. ಬೋರ್ಡೋ ಮಿಶ್ರಣ ೧% ಅಥವಾ ಫೈಟೋಲಾಸ್‌ದಂತಹ ೦.೫% ಯಾವುದೇ ತಾವುಯ್ಯಕ್ಕೆ ಶೀಲೀಂಧ್ರ ನಾಶಕವನ್ನು ಬಳಸಿ ಈ ರೋಗವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡಬಹುದು. ಮಳೆಗಾಲದ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಹಾಗೂ ೪೦ ದಿವಸಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಿಂಪಟನೆಗಳು ಸಾಕು. ರೋಗದಿಂದ ಉಸುರಿಬಿದ್ದ ಹೂ ಮತ್ತು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು.

೩.೫ ಕಾಂಡದಿಂದ ಅಂಟು ಸುರಿಯುವ ರೋಗ: ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವ ರೀತಿ ಕಾಂಡ ಸೀಳಿ ಹೋಗಿ ಅಂಟಿನಂತೆ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ದ್ರವ ಸುರಿಯುವುದೇ ಈ ರೋಗದ ಚಿಹ್ನೆ. ಈ ದ್ರವ ಒಣಗಿ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಸಿಳುಕುಗಳು ಮೊದಲು ಕಾಂಡದ ಕೆಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ರೋಗ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಇಡೀ ಕಾಂಡವನ್ನೇ ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ದ್ರವ ಸುರಿಯುವ ಭಾಗದ ಸುತ್ತಲಿನ ಕಾಂಡವು ಕೊಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗಿ ಮರವೂ ಸತ್ತು ಹೋಗಬಹುದು. ಈ ರೋಗದ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ರೋಗಪೀಡಿತ ಕಾಂಡದ ಭಾಗವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಳಿಯಿಂದ ಸವರಿ ತೆಗೆದು ಬಿಸಿ ಡಾಮರು ಅಥವಾ ಬೋರ್ಡೋ ಪೇಸ್ಟ್ ಬಳಿಯುವುದರಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

೩.೬ ಅಣಬೆ ರೋಗ: ಈ ರೋಗವು *Ganoderma Lucidum* ಎಂಬೊಂದು ಅಣಬೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೋಗದಿಂದ ಮೊದಲು ಹಳೆಯ ಎಲೆಗಳು ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಉದುರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನಂತರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಎಳೆಯ ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣವು ಮತ್ತು ಹಳದಿ ವರ್ಣದವೂ ಆಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೋಗದಿಂದ ಹಿಂಗಾರವು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲ್ಪಡುವುದರಿಂದ ಗಿಡವು ಕಾಯಿ ಕೊಡದೇ ಇರಬಹುದು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೆಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೋಗದಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ದ್ರವ ಸುರಿಸುವ ಭಾಗಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಗಿಡದ ಬುಡದಿಂದ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಅಂಟು ಬರುವುದು. ರೋಗ ಮುಂದು

ವರಿದಂತೆ ಇದು ಕಾಂಡವನ್ನೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡ ಸಾಯುವುದು. ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಣಬೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ರೋಗಪೀಡಿತ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರಿಂದ ಎರಡು ಮಿಟರ್ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ೧೫ ಸೆ. ಮಿ. ಅಗಲ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಮಿ. ಆಳದ ತಗ್ಗುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಈ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಬಹುದು.

೩.೨ ಬೇರು ಕೊಳೆಯುವ ರೋಗ: (Root Wilt) ಇದು ತೆಂಗಿನ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಅತೀ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಮಧ್ಯೆ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕೇರಳದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ರೋಗವು ಉಳಿದು ಕೊಂಡಿದೆ. (೧೮೮೨ರ ಮಹಾಪೂರದ ನಂತರ ಈ ರೋಗವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು)

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ರೋಗದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು : ಎಲೆಗಳ ಮತ್ತು ಉಪ ಎಲೆಗಳ ಬಾಗುವಿಕೆ, ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿಯ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಅರ್ಧ ಒಣಗಿದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುವುದು, ಗಿಡವೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಳದಿ ವರ್ಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುವುದು, ಎಲೆಗಳ ಅಂಚು ಒಣಗಿ ಉದುರುವುದು, ಬೇರುಗಳು ಕೊಳೆಯುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೋಗಪೀಡಿತ ಗಿಡಗಳ ಇಳುವರಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿತವಾಗುವುದು. ಕಾಯಿಗಳ ಗಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಕೊಬ್ಬರಿಯಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು.

ಈ ರೋಗಪೀಡಿತ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅ. ಅತೀ ಪೀಡಿತ (೧೦ಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಕಾಯಿ ಕೊಡುವ) ಗಿಡಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಸಿಗಳನ್ನು ೦.೧% ಕಾರ್ಬಾರಿಲ್ ಅಥವಾ ಡೈಕ್ಲೋರೊಪ್ಪಿನ್ ನಿಂದ ಸಿಂಪಡಿಸಿ ತೆಗೆದೊಗೆಯಬೇಕು. ಗಿಡದ ಬುಡವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು.

ಆ. ಈ ರೋಗವಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ತಂದ ಸಸಿಗಳನ್ನೇ ನಾಟಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇ. ಕೀಟಗಳು: ತೆಂಗಿನ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುವ ಕೀಟಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುವಾಯಿ (Rhinceros beetle) ಎಲೆ ತಿನ್ನುವ ಹುಳು (Leaf eating Caterpillar) ಕೆಂಪು ಹುಳು (Red Palm weevil) ಮತ್ತು ಬೇರು ತಿನ್ನುವ ಹುಳು (Root eating Cockchafer) ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು.

೪.೧ ಕುರುವಾಯಿ (Rhinceros beetle) : ತೆಂಗಿನ ಗಿಡವನ್ನು ಬಾಧಿಸುವ ಕೀಟಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಹಾನಿಯಂಟಿಸಿ ಮಾಡುವುದು. ಈ ಕೀಟವನ್ನು ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಬೆಳೆದ ಮರದ ಸುಳಿಯನ್ನು ಕೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೂಗೊಂಚಲನ್ನು ಸೇರಿದರೆ ಅದು ನಾಶವಾಗಿ ಇಳುವರಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ಈ ಕೀಟವು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಸ್ಯಗಳ, ರಾಶಿ, ಗೊಬ್ಬರದ ತಗ್ಗು ಹಾಗೂ ಕಡಿದ ತೆಂಗಿನ ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ತೀವ್ರ ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ: ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಹೊಸ ಎಲೆಗಳ ಬುಡದಲ್ಲಿ ೧:೧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ೫% ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ. ಪುಡಿ ಮತ್ತು ಉಸುಕನ್ನು ಏಪ್ರಿಲ್, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಮತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಈ ಕೀಟದ ಬಾಧೆ ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹತೋಟಿ: ಅರೆ ಬಾಣದ ತುದಿಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡ್ಡಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಾಧಿತ ಗಿಡಗಳ ಸುಳಿಯಿಂದ ಕೀಟವನ್ನು ಒತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಗಿಡದ ತುದಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ಹುಳು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ೦.೦೧% ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ. ಅಥವಾ ಕಾರ್ಬಾರಿಲ್ ಸಿಂಪಡಿಸಬೇಕು. ೩ ಘನ ಮಿ. ದಷ್ಟಿರುವ ಗೊಬ್ಬರ ತುಂಬಿದ ತಗ್ಗಿಗೆ ಸುಮಾರು ಪ್ರತಿಶತ ೫೦ರ ೩೫೦ ಗ್ರಾಂ ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ. ಬೇಕಾಗುವುದು. ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಶತ ೦.೦೧% ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ. ಸಿಂಪಡಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ಕೀಟವನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡಬಹುದು.

೪.೨ ಎಲೆ ತಿನ್ನುವ ಹುಳು: ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಹಾಗೂ ಒಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ತುಂಬಾ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹುಳು ಎಲೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಲರಿ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲೆಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಗಿಡದ ಇಳುವರಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಡಿತವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇಸಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಫೆಬ್ರವರಿಯಿಂದ ಜೂನ್) ಈ ಹುಳದ ಚಟುವಟಿಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಧಿತ ಗಿಡಗಳನ್ನು ೦.೨% ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ. ಅಥವಾ ೦.೦೫% ಮಲಾಥಯಾನ್‌ನಿಂದ ಎಲೆಗಳ ಹಿಂಭಾಗಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಿಂಪಡಿಸುವುದು.

ರಿಂದ ಈ ಕೀಟವನ್ನು ಹತ್ತೊಟಗಿ ತರಬಹುದು. ಸಿಂಪರಣೆಯನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಮಾರ್ಚ್, ಜೂನ್, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹಾಗೂ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು.

೪.೩ ಕೆಂಪು ನುಸಿ : ಇದು ಚಿಕ್ಕ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪದ್ರವಕಾರಿ. ಇದು ಕಾಂಡವನ್ನು ಕೊರೆಯುವುದರಿಂದ ಇದರ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ತೂತುಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬರುವ ಕಾಂಡದ ಪ್ರುಡಿ ಕೀಟದ ವಿಷಜನಿಗಳ ಕಂದು ಬಣ್ಣದ ಗಟ್ಟಿ ದ್ರವದಿಂದ ಇದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಬಹುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎಳೆಯ ಎಲೆಗಳು ಒಣಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾಂಡ ಕೊರೆಯುವ ಸಪ್ಪಳವನ್ನು ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೀಳಲೂಬಹುದು. ಬಾಧಿತ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಪೈರೋಕೊನ್-ಇ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಬಾರ್ಲಿನ್‌ನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತ್ಯಿಗಿಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲೀಟರ್ ದ್ರಾವಣವನ್ನು ಬಾಧಿತ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ತೂತು ಹಾಕಿ ಲಾಳಿಕೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಕಾಂಡದ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ತೂತುಗಳನ್ನು ದ್ರಾವಣ ಸೇರಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಮುಚ್ಚಬೇಕು. ಕೀಟವು ಗಿಡದ ತುದಿಯಿಂದ ಕೊರತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿ ಕೀಟ ನಾಶಕವನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಸುರಿಯಬೇಕು. ಟ್ರೈಕ್ಲೋರೋಫಾನ್ ಅಥವಾ ಎಂಡೋಸಲ್ಫಾನ್ ೦.೨% ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಮುಂಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ೫% ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ. ಅಥವಾ ಕ್ಲೋರೋಡೇನ್ ಧೂಳು ಮತ್ತು ಉಸುಕು ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಎಲೆಯ ತಳದ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಕೀಟದ ಬಾಧೆ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು.

೫೦ ಸಿ.ವಿ. ತೆಂಗಿನ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಕೊರೆದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹುಳಿತ ಸೇಂದಿ ಗಿಡದ ರಸವನ್ನು ಹಾಕಿ ಈ ಕೀಟವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಹಿಡಿದ ಹುಳುಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಹಳೆಯ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ತೆಗೆದ ಬದಿಯಿಂದ ಈ ಹುಳು ಕಾಂಡವನ್ನು ಸೇರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ಸುಮಾರು ೧೨೦ ಸಿ.ವಿ. ಉದ್ದದ ಎಲೆಯ ದೇಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದ ಎಲೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬಹುದು. ಹತ್ತಲು ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಕಚ್ಚು ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ

ವಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಕಚ್ಚುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಕೀಟವು ಕಾಂಡವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಳಸೇರುತ್ತದೆ. ಸತ್ತ ತೆಂಗಿನ ಮರದ ಕಾಂಡವು ಈ ಕೀಟಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕು.

೪.೪ ಬೇರು ತಿನ್ನುವ ಹುಳು: ನೆಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಿರುವ ಬಿಳಿಯ ಗೊನ್ನೆಯ ಹುಳುಗಳು ತೆಂಗಿನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆಯಲ್ಲದೇ ತೋಟದಲ್ಲಿಯ ಮರಗೆಣಸು, ಕಲೋಕಶಿಯಾ ಮತ್ತು ಗೆಣಸುಗಳಿಗೂ ಬಾಧೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಾಧಿತ ಗಿಡಗಳ ಎಲೆಗಳು ಹಳದಿ ಆಗಲಾರಂಭಿಸಿ ಹುಳುಗಳ ಬಾಧೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ತೆಂಗಿನ ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳು ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಹುಳುಗಳು ನೆಲದಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ನೇಗಿಲು ಹೊಡೆಯುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ೫% ಆಲ್ಟ್ರಿನ್, ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ. ಅಥವಾ ಕ್ಲೋರೋಡೇನ್ ಅನ್ನು ಹೆಕ್ಟರಿಗೆ ೧೨೦ ಗ್ರಾಮಿನಂತೆ ಎಪ್ರಿಲ್, ಮೇ ಮತ್ತು ಆಗಸ್ಟ್-ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹೀಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಕೀಟನಾಶಕವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

೪.೫ ಇಲಿ: ಇಲಿಗಳು ಎಳೆಯ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತೂತು ಕೊರೆದು ಹುಳು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಕಾಟವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ತೆರನಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು.

- (೧) ವಿಷಮಿಶ್ರಿತ ಆಹಾರದಿಂದ (ಜಿಂಕ್ ಫಾಸ್ಫಾಯಿಡ್ ಅಥವಾ ರೋಡಾಫೆರಿಸ್)
- (೨) ೪೦ ಸಿ. ವಿ. ಅಗಲದ ಜಿ. ಅಯ್. ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಗಿಡದ ಬುಡದಿಂದ ೨ ಮೀಟರ್ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವುದು.
- (೩) ಬಲೆಗಳಿಂದ
- (೪) ಇಲಿಯ ಬಿಲಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷವಾಯು ತುಂಬುವುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಯಾನೋಜನ್ ವಾಯು ಅಥವಾ ಅಲುಮಿನಿಯಮ್ ಫಾಸ್ಫಾಯಿಡ್‌ನ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು.

೪.೬ ಇನ್ನುಳಿದವುಗಳು: ಇನ್ನುಳಿದ ಹಾನಿಕಾರಕ ಕೀಟಗಳಲ್ಲಿ *Contheyla rotcenda* ಮತ್ತು *Parasalepida* ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಂಡು ತೆಂಗಿನ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಕರವಾಗಬಹುದು. ಇವುಗಳನ್ನು ೧% ಬಿ.ಎಚ್.ಸಿ.ಯ ಸಿಂಪರಣೆಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸಬಹುದು.

ಕೋರೀಡ್ ಬಗ್: ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದ ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ತುಂಬಾ ಹಾವಳಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಹೂ ಮತ್ತು ಎಲೆಯ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಕೀಟದಿಂದ ಹಾವಳಿಗೀಡಾದ ಕಾಯಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬೀಳದಿದ್ದರೆ ಅಂಥಹ ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು 0.0% ಕಾರ್ಬರಿಲ್ ಟ್ರೈಕ್ಲೋರೋಫಾನ್ ಮತ್ತು 0% ಬಿ. ಎಚ್. ಸಿ.ಯ ಸಿಂಪರಣೆಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬರುವ ಹೂ ಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಾಧೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ತೋಗಲ ಬಾವಲಿ (Bat) ಗಳ ಹಾವಳಿ ಕಂಡುಬರಬಹುದು. ಕಾಯಿ ಗೊಂಚಲುಗಳನ್ನು ಬೋರೆ ಗಿಡದ ಟೊಂಗೆಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು.

For further information please contact:

Extension Agronomist
CPCRI, Kasaragod-670 124
Kerala

Revised Edition — 1979

Published by: The DIRECTOR, Central Plantation Crops
Research Institute, (Indian Council of Agricultural Research)
Kasaragod-670 124 Kerala

Printed at:

Srinivas Mudranalaya, Kasaragod-670 121